

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 188/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Miroslava Duriša a Mojmíra Mamojku predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátska kancelária, Farská 40, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 44 C 96/2016 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 44 C 96/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 25. apríla 2016 podal na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáhal na žalovanej [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“), náhrady škody vo výške 3 236 995 €. Vo svojej sťažnosti uviedol, že v danej veci bol 10. januára 2018 vyhlásený rozsudok (č. k. 44 C 96/2016-141, pozn.), ktorým okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti rozsudku č. k. 44 C 96/2016-141 sťažovateľ podal odvolanie podaním, ktoré bolo doručené okresnému súdu 15. februára 2018. Okresný súd následne 28. júna 2018 vyzval sťažovateľa na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovanej, čo sťažovateľ urobil podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené 14. júla 2018. Ďalej sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti uviedol, že sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu informoval o stave napadnutého konania a 19. novembra 2018 mu bolo oznámené, že spis sa nachádza na okresnom súde a nebol ešte predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Následne podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predseda okresného súdu vo svojej odpovedi na sťažnosť z 13. decembra 2018 túto vyhodnotil ako dôvodnú a uviedol, že *„po realizácii všetkých nevyhnutných procesných úkonov bude vec bezodkladne predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní“*.

Do dňa podania ústavnej sťažnosti sa spis stále nachádzal na okresnom súde, pričom od podania odvolania uplynul jeden rok a jeden mesiac. Sťažovateľ zdôrazňuje tú skutočnosť, že uvedený stav trvá bez jeho zavinenia, keďže je zrejmé, že je v konaní aktívny a má záujem na odstránení právnej neistoty, ktorý u neho trvá výlučne z dôvodov na strane okresného súdu.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol takto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa el. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 44C/96/2016, porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 44C/96/2016 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 10 000,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

4. Vzhľadom na to, že sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti formuloval námietky vo vzťahu k nečinnosti okresného súdu týkajúcej sa predloženia spisu na rozhodovanie o opravnom prostriedku nadriadenému súdu, ústavný súd považoval v okolnostiach danej veci za vhodné vyžiadať si v prípravnej fáze konania vyjadrenie okresného súdu k predmetnej sťažnosti. Predseda okresného súdu v stanovisku sp. zn. Spr 161/2019 z 12. apríla 2019 doručenom ústavnému súdu 24. apríla 2019 pripojil vyjadrenie zákonnej sudkyne, ako aj chronológiu jednotlivých úkonov. Na základe vyjadrenia zákonnej sudkyne [REDAKOVANÉ] a vyhodnotenia prehľadu procesných úkonov vykonaných v spise po podaní odvolania žalobcom (teda po 15. februári 2018, pozn.) ústavný súd konštatuje, že úkony spojené s podaným opravným prostriedkom vykonávané vyšším súdnym úradníkom boli vykonávané priebežne a 4. apríla 2019 bol spis predložený s predkladacou správou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý bude rozhodovať o odvolaní žalobcu.

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I. § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

8. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov.

9. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré sú podané navrhovateľom bez právneho zastúpenia podľa § 34 a §35 zákona o ústavnom súde a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (§ 37 zákona o ústavnom súde), návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, nepripustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

10. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným priet'ahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd, krajský súd) porušoval uvedené základné právo, pretože

uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

11. Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

12. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 44 C 96/2016 vo fáze po podaní odvolania žalobcom ako stranou sporu proti rozsudku č. k. 44 C 96/2016-141 z 10. januára 2018, ktorým okresný súd vec meritórne rozhodol.

13. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prierahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03, I. ÚS 103/2016), resp. ak argumenty v sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

14. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prierahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014, I. ÚS 103/2016).

15. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti konštatuje, že v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania (3 roky od podania žaloby, pozn.) sa postup okresného súdu v rámci vykonávania procesných úkonov smerujúcich k predloženiu spisu na rozhodovanie o opravnom prostriedku odvolaciemu súdu (viac ako 1 rok) môže javiť ako nie optimálny, avšak nemožno ho vyhodnotiť ako skutočnosť, ktorá by poukazovala na nečinnosť okresného súdu v takej ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označeného práva.

16. Okresný súd v krátkom čase po podaní ústavnej sťažnosti už vykonal potrebné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa v napadnutom konaní, keď 4. apríla 2019 spis predložil na rozhodovanie krajskému súdu v rámci odvolacieho konania, a preto ústavný súd hodnotí sťažnosť sťažovateľa v čase jeho rozhodovania ako zjavne neopodstatnenú, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite jeho sťažnosti.

18. Napokon ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania, ktoré sa prenieslo pred odvolací súd, signalizoval vznik prierahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2019